

Kastély Máté

Akárkiis

*„valaki magammal büntet
futkos a vers a hátamon”
(Bertók László)*

Így szorítkozom

Megint ezek a hajnali:
részegnek kéne lenni még,
de csak annyira szanaszét,
hogyan be se lehet vallani.

Hiába hogy negyven cigi,
holmi bögrényi feketék,
Nem izgat semmi nagy egész,
mi tart, mondhatni, alkati.

Nem akad semmi hajdani
benn, amit ha szorítanék,
kifacsarodna, ami szép.
Így szorítkozom arra, mi

nincs, csak valami majdani,
hogyan akárki lehetne még.

Félig tele, de

hogyan akárki lehetne még,
vagy akár még ki is lehet.
Dőlnek be a döntetlenek,
csorog le a keserű lé.

Táncol a pohár peremén,
mint aki nem gondol bele,
hogyan noha félig tele, de
nos, az is csak egy vélemény.

Kitölti még, ami kifér,
de valahogy a lényegre
már egy strófányi helye se.
Aztán már csak egy rossz poén,

hogyan végül csak a fenekén,
meg persze, hogy a fele se.